

സൂറ-16

അനഹ്ൽ

116. ഇനതു അനുവദനീയം, ഇനത് നിഷിദ്ധം എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ നാവുകൾ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന കള്ളം പറയാതിരിക്കുവിൻ. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കലാണത്. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ ഒരിക്കലും വിജയിക്കുന്നില്ല.

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾

117. അവർക്കുള്ളത് ഭൗതികജീവിതത്തിലെ തുച്ഛമായ വിഭവവും പിന്നെ നോവേറിയ ശിക്ഷയുമാകുന്നു.

مَتَّعَ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

118. നേരത്തെ നിന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില വസ്തുക്കൾ നാം യഹൂദർക്ക് പ്രത്യേകമായി നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു, നാം അവരോട് അനീതി ചെയ്യുകയായിരുന്നില്ല. പിന്നെയോ, അവർ തന്നെയാണ് അവരോട് അനീതി ചെയ്തിരുന്നത്.

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

119. ഇനി വല്ലവരും അജ്ഞതയാൽ ദോഷം ചെയ്യുകയും ശേഷം അതിൽ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ജീവിതം സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ആ പശ്ചാത്താപത്തിനും സംസ്കരണത്തിനും ശേഷം നിന്റെ നാഥൻ അവരോട് ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും ദയാമയനുമാകുന്നു.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾

വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്, വിധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് = لِمَا تَصِفُ നിങ്ങൾ പറയാതിരിക്കുവിൻ = وَلَا تَقُولُوا
കള്ളം = الْكَذِبَ നിങ്ങളുടെ നാവുകൾ = أَلْسِنَتُكُمُ
ഇ(ന)ത് അനുവദനീയം ഇ(ന)ത് നിഷിദ്ധം (എന്നിങ്ങനെ) = هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ
അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം = عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതിന് (കയാണ അത്) = لِّتَفْتَرُوا
തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ = إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
ഭൗതികജീവിതത്തിലെ തുച്ഛമായ വിഭവം = مَتَّعَ قَلِيلٌ അവർ (ഒരിക്കലും) വിജയിക്കുന്നില്ല = لَا يُفْلِحُونَ
വേദനയേറിയ ശിക്ഷ(യുമാകുന്നു) = عَذَابٌ أَلِيمٌ (പിന്നെ) അവർക്കുണ്ട് (ഇളത്) = وَلَهُمْ
നാം (പ്രത്യേകമായി) നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു = قَصَصْنَا عَلَيْكَ مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
നേരത്തെ, മുമ്പ് = مِنْ قَبْلُ നിന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് (ചില വസ്തുക്കൾ) = وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا
പക്ഷെ, പിന്നെയോ = وَلَكِنْ നാം അവരോട് അനീതി ചെയ്യുകയായിരുന്നില്ല = وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ
പിന്നെ (ഇനി) നിന്റെ നാഥൻ = ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ അവർ തന്നെയാണ് അവരോട് അനീതി ചെയ്തിരുന്നത് = تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا

പിന്നെ = **لِيَذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ** (ചെയ്യുന്നവരോട്) = **بِحَقِّهَا** (ദോഷം) = **بِغَيْرِهَا** (അജ്ഞതയാൽ, അവിവേകത്താൽ)
 അതിനു ശേഷം = **مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ** (പശ്ചാത്താപിക്കുകയും ചെയ്തവരോട്)
 തീർച്ചയായും നിന്റെ നാഥൻ = **إِنَّ رَبِّي** (ജീവിതം സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തവരോടും)
 അതിനു (പശ്ചാത്താപത്തിനും സംസ്കരണത്തിനും) ശേഷം = **مِنْ بَعْدِهَا**
 ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും ദയാമയനുമായും = **لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ**

116, 117. തങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളുടെ താൽപര്യത്തിനെന്ന് പേരിൽ ചില ഹിതകരമായ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ നിഷിദ്ധമെന്നു വിധിക്കുന്ന ബഹുദൈവവിശ്വാസികളുടെ അനാചാരം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതൊന്നും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച നിയമമല്ലെന്നും ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയ നിബന്ധനകൾ ഇന്നിന്നതു മാത്രമാണെന്നും വ്യക്തമാക്കുകയായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ സൂക്തം. അനന്തരം അവരും വേദക്കാരും മുസ്ലിംകളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാവരെയും സഗൗരവം ഉണർത്തുകയാണ്: ഹിതാഹിതങ്ങളും അനുവാദ നിരോധങ്ങളും വിധിക്കാനുള്ള ആത്യന്തികമായ അധികാരവും അവകാശവും അല്ലാഹുവിന് മാത്രമുള്ളതാകുന്നു. നിങ്ങൾ വായിൽ തോന്നുന്നത് നിഷിദ്ധമെന്നും അനുവാദനീയമെന്നും വിധിക്കുന്നത് തനികളുമാണ്. അങ്ങനെ വിധിക്കാനുള്ള അധികാരമോ അവകാശമോ അറിവോ നിങ്ങൾക്കില്ല. അല്ലാഹുവിന്റേതു മാത്രമായ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ട വിഷയത്തിൽ അനർഹമായി കൈകടത്തുന്നത് അവന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കലാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു വിജയവും നേടാൻ പോകുന്നില്ല. ഏറിയാൽ ക്ഷണികമായ ഐഹിക ജീവിതത്തിനു വേണ്ട അൽപം ഭൗതിക വിഭവങ്ങൾ നേടാൻ പറ്റും. പക്ഷേ, അതിനുശേഷം പരലോകത്ത് അവരെ കാത്തിരിക്കുന്നത് നിത്യദുരിതമാണ്.

لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتَكُمُ الْكَذِبَ (സംബന്ധിച്ച) എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ളതാണ്. **لَا تَصِفُ أَلْسِنَتَكُمُ الْكَذِبَ** എന്ന തീലേ പ അന്തരഫലസൂചകമാകുന്നു. അതായത് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഫലം അല്ലെങ്കിൽ പരിണതി എന്നർത്ഥം. വിശേഷണം, ഗുണം എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള **صِفَاتٌ** നിന്നുള്ള ക്രിയയാണ് **تَصِفُ**. പറയുന്നു, വിധിക്കുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കും. ഹലാലും ഹറാമും വസ്തുക്കളുടെ വിശേഷണങ്ങളാണല്ലോ. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രമാണങ്ങളെ ആധാരമാക്കാതെ, സ്വേച്ഛാനുസാരം അടിസ്ഥാനരഹിതമായ നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന പ്രവണതയെയാണ് **لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتَكُمُ الْكَذِبَ** എന്ന വാക്കിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഭക്ഷണകാര്യത്തിലെ വിധി വിലക്കുകൾ മാത്രമല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും യഥാർത്ഥ നിയമനിർമ്മാതാവ് അല്ലാഹുവാണ്. **أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ** (അറിഞ്ഞിരിക്കുവിൻ സൃഷ്ടിയും ശാസനയും അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകുന്നു - 7:54). (അല്ല, ശാസനാധികാരം സമ്പൂർണ്ണമായി അല്ലാഹുവിന്റേതാകുന്നു - 13:31).

يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ (ഞങ്ങൾക്ക് വല്ല ശാസനാധികാരവുമുണ്ടോ എന്നവർ ചോദിക്കുന്നുവല്ലോ. പറയുക: ശാസനാധികാരമൊക്കെയും അല്ലാഹുവിനു മാത്രമുള്ളതാകുന്നു - 3:154). ആളുകൾ സ്വേച്ഛാനുസാരം ഹലാൽ-ഹറാമുകൾ വിധിക്കാൻ പാടില്ല എന്നു കൽപ്പിക്കു

ന്നത് അവിശ്വാസികൾ ചില ഭക്ഷണ വസ്തുക്കൾ നിഷിദ്ധമാക്കിയ പശ്ചാത്തലത്തിലാണെന്നതിൽ നിന്ന്, മനുഷ്യന്റെ സ്വതന്ത്രമായ നിയമ നിർമ്മാണത്തിനുള്ള വിലക്ക് ആത്മീയ വിഷയത്തിലോ ആരാധനാകാര്യങ്ങളിലോ പരിമിതമല്ലെന്നും അത് എല്ലാ ജീവിത വ്യവഹാരങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ നേരിട്ടുള്ള വിധി വിലക്കുകൾ ഇല്ലാത്ത വിഷയങ്ങളിൽ പ്രമാണങ്ങളുടെ തത്ത്വവും താൽപര്യവും മനസ്സിലാക്കി തദനുസാരം ചിന്തിച്ചു കണ്ടെത്തുന്ന വിധികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധികൾ തന്നെയാകുന്നു. ഉദാഹരണം: ഖുർആൻ മദ്യം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. മയക്കുമരുന്നിനെ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല. മദ്യനിരോധത്തിലടങ്ങിയ തത്ത്വങ്ങളും താൽപര്യങ്ങളും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ മദ്യത്തോളമോ അതിലധികമോ നിഷിദ്ധമാണ് മയക്കുമരുന്നുപയോഗമെന്ന് കണ്ടെത്താം. പ്രമാണങ്ങളുടെ തത്ത്വവും താൽപര്യവും ഇത്രത്തോളം സുവ്യക്തമല്ലാത്ത വിഷയങ്ങളിൽ ഫർവ്വ നൽകുമ്പോൾ ഹറാമ്-ഹലാൽ എന്നീ സാങ്കേതിക പദങ്ങൾക്കു പകരം ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല **أني استحب** എന്ന പദങ്ങളായിരുന്നു ഇമാം മാലിക്കിനെയും അഹ്മദ് ബിൻ ഹമ്പലിനെയും പോലുള്ള സലഫുസ്സാലിഹുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

സ്വന്തം ശരീരപ്രകൃതിക്കും രുചിക്കും യോജിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ആളുകൾ ചില വസ്തുക്കൾ ഒഴിവാക്കാറുണ്ട്. വൈദ്യന്മാർ രോഗികൾക്ക് ചില നല്ല വിഭവങ്ങൾ വിലക്കുന്നു. ഇത്തരം വ്യക്തിപരമായ വിലക്കുകൾ ഇവിടെ നിരോധിച്ച ഹലാൽ ഹറാമ് വിധികളിൽ പെടുന്നില്ല.

أَفْرَاءَ عَلَى اللَّهِ يَتَفَتَّرُونَ عَلَى اللَّهِ - يَتَفَتَّرُونَ عَلَى اللَّهِ എന്നിങ്ങനെ (അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കുക) എന്ന വാക്ക് ഈ സൂക്തത്തിൽ രണ്ടു വട്ടം ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നത് ഈ വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ധർമ്മശാസനകളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് സ്വേച്ഛാനുസാരം നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിലായാലും വിഗ്രഹങ്ങളുടെ പേരിലായാലും അല്ലാഹുവിനെയും ബഹുദൈവങ്ങളെയുമെല്ലാം നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടായാലും അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമക്കുന്ന കള്ളമാണ്. അല്ലാഹുവിനാൽ അല്ലെങ്കിൽ ഉപദൈവങ്ങളാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവർ എന്ന നിലക്കാണ് അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. തന്റെ പ്രതിനിധിയായി സ്വേച്ഛാനുസാരം നിയമങ്ങളനുശാസിക്കാൻ അല്ലാഹു ആരെയും ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അന്തരക്കാരുടെ അവകാശവാദവും അവർ നിർമ്മിക്കുന്ന നിയമങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമക്കുന്ന കള്ളമാകുന്നു. ഭൗതികവാദികൾ സ്വേച്ഛാനുസാരം ഹിതാഹിതങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നത് ദൈവം ഇല്ല, ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ അവന് കാര്യമൊന്നുമില്ല, സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ ഹിതാഹിതങ്ങളും വിധി വിലക്കുകളും നിശ്ചയിക്കാൻ മനുഷ്യന് പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യവും

പരമാധികാരവുമുണ്ട് എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. ഈ വാദവും അതിലധിഷ്ഠിതമായ നിയമവും ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു കെട്ടിച്ചമച്ച വ്യാജമാകുന്നു.

118. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളിൽ അവിശ്വാസികൾ ഉന്നയിച്ച ഒരു ചോദ്യത്തിനുമുള്ള മറുപടിയാണിത്. വേദവാഹകരും ദൈവിക ശരീരത്തോട് അനുസരിക്കുന്നവരുമാണല്ലോ യഹൂദർ. മുഹമ്മദ് പറഞ്ഞ ആറു നിബന്ധനകൾ മാത്രമല്ല അവർ അനുഷ്ഠിച്ചു വരുന്നത്. മുഹമ്മദിന്റെ വേദത്തിൽ നിബന്ധനകൾ ആറായി ചുരുങ്ങിയതെന്തേ? ഇസ്രായേലുകൾക്ക് വേറെയും ചില വസ്തുക്കൾ നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നെന്ന് സൂറ അൽഅൻആം 146ാം സൂക്തത്തിൽ ബുർആനും അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ട്.

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمْ أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ

بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبَعْضِهَا وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿١٤٦﴾

(യഹൂദജനത്തിന് നഖമുള്ള സകല ജന്തുക്കളുടെയും മാംസം നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആടുമാടുകളുടെ കൊഴുപ്പും നിരോധിച്ചിരുന്നു; മുതുകിലോ കൂടലിലോ പറ്റിപ്പിടിച്ചതും അസ്ഥിയിൽ കലർന്നതുമൊഴിച്ചു. അവരുടെ അതിക്രമത്തിന് നാം നൽകിയ ശിക്ഷയായിരുന്നു അത്. തീർച്ചയായും നാം പറയുന്നതാകുന്നു തികഞ്ഞ സത്യം). അന്നിസാഅ് 160-161 ൽ അവരുടെ അക്രമം എന്തായിരുന്നു എന്നും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَّهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَن سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١١٠﴾ وَأَخَذْنَاهُم بِالْأَيْمَانِ وَأَقْلَمْنَاهُمْ

(ജൂതജനത്തിന്റെ അധർമ്മങ്ങൾ കാരണവും അവർ ദൈവമാർഗ്ഗത്തിൽ പെരുത്തു തടസ്സങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിനാലും നിരോധിക്കപ്പെട്ട പലിശ വാങ്ങുന്നതിനാലും ജനത്തിന്റെ മുതലുകൾ നിഷിദ്ധമായി ഭൂജിക്കുന്നതിനാലും നേരത്തെ അനുവദിക്കപ്പെട്ട പല ഉത്തമ വിഭവങ്ങളും നാമവർക്ക് നിരോധിക്കുകയുണ്ടായി. അവരിലെ സത്യനിഷേധികൾക്കായി നോവേറിയ ശിക്ഷയൊരുക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട്). അതിനു പുറമെ, അവർക്കു നിരോധിച്ച ചില വസ്തുക്കളെ ആദ്യം സ്വയം തന്നെ നിഷിദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു. അതിനു നിയമസാധ്യത നൽകിക്കൊണ്ട് അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു അല്ലാഹു. ആലുഇറാൻ 93ാം സൂക്തത്തിൽ പറയുന്നു.

﴿ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ ۚ

مِن قَبْلِ أَنْ تَنْزِلَ الْتَّوْرَةُ فَمَنْ قَاتُوا بِالْتَّوْرَةِ فِئْتَوْهَا ۗ

(ഇസ്രായേലുകൾക്ക് എല്ലാ ഭക്ഷ്യപദാർഥങ്ങളും ഹിതകരമായിരുന്നു. എന്നാൽ തൗറാത്ത് അവതരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഇസ്രായേൽ തന്റെ മേൽ സ്വയം നിഷിദ്ധമാക്കിയ ചില പദാർഥങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു മാത്രം. അവരോടു പറയുക: നിങ്ങൾ സത്യവാന്മാരെങ്കിൽ തൗറാത്ത് കൊണ്ടുവന്ന് വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുവിൻ).

വിമർശകരോടു പറയുന്ന മറുപടി ഇതാണ്: അല്ലാഹു

നേരത്തെ പ്രവാചകന് പറഞ്ഞു തന്നിട്ടുള്ള ചില വസ്തുക്കൾ കൂടി യഹൂദ ജനത്തിനു നിരോധിച്ചിരുന്നുവെന്നതു ശരിയാണ്. എന്നാൽ 115 -ാം സൂക്തത്തിൽ പറഞ്ഞ വസ്തുക്കൾ മാത്രമേ അവർക്കും മൗലികമായി നിഷിദ്ധമായിട്ടുള്ളൂ. പക്ഷെ അവർ സേവരയാ ചില വസ്തുക്കൾ തങ്ങൾക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കി. ആ അതിക്രമത്തിനു ശിക്ഷയായി അല്ലാഹു അവർക്കു നിഷിദ്ധമാക്കുകയായിരുന്നു. ഈ നടപടിയിലൂടെ അല്ലാഹു അവരോട് അന്യായമൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. പ്രത്യുത അവർ തന്നെയാണവരോട് അന്യായം ചെയ്തത്. കൂടുതൽ വിശദീകരണത്തിന് *ബുർആൻ ബോധനം* മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച 6:146, 4:160-161, 3:93 സൂക്തങ്ങളുടെ അടിക്കുറിപ്പുകൾ നോക്കുക.

119. മുൻ സൂക്തങ്ങളിൽ നൽകിയ താക്കീതുകൾക്കു ശേഷം ഒരു സുവിശേഷമറിയിക്കുകയാണ്. സംബോധന ചെയ്യുന്നത് പ്രവാചകനെന്നാണെങ്കിലും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും അനാചാരങ്ങളിലും അകപ്പെട്ട പാപപങ്കിലരായിത്തീരുന്ന എല്ലാവർക്കുമുള്ളതാണീ സന്ദേശം. അജ്ഞതയെയും അവിവേകത്തെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പദമാണ് *ബ്ലഹ്*. അജ്ഞതയിലധിഷ്ഠിതമായ വിവേചനശേഷിയും യുക്തിബോധവും ഇല്ലാതാവുകയാണല്ലോ വിവേക ശൂന്യത. പ്രവാചകനെയും സത്യദീനിയെയും എതിർക്കുന്ന അധികം പേർക്കും ഇല്ലാതാകുന്നത് അതാണ്, അങ്ങനെ അക്രമങ്ങളും പാപകൃത്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു. അത്തരം ആളുകൾക്ക് പിന്നീട് ബോധോദയമുണ്ടാവുകയും തങ്ങളുടെ തെറ്റുകാര്യങ്ങളിൽ ആത്മാർഥമായി പശ്ചാത്തപിച്ച് സത്യവിശ്വാസത്താലും സൽക്കർമ്മങ്ങളാലും ജീവിതം സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ നേരത്തെ ചെയ്തതുപോലെ അതിക്രമങ്ങളും പാപകൃത്യങ്ങളും അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയും അവരെ തന്റെ കാര്യത്തിനും അനുഗ്രഹത്തിനും അർഹരാക്കുകയും ചെയ്യും. ദൈവത്തിന്റെ സുവ്യക്തമായ മാർഗദർശനങ്ങളുണ്ടായിട്ടും അവിവേകത്തിന്റെയും ദേഹോഹര്യുടെയും പക്ഷപാതിത്വങ്ങളുടെയും പിടിയിൽപ്പെട്ട് ഇതുവരെ അസത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചവർക്ക് ഇനിയും രക്ഷാമാർഗം തുറന്നു കിടക്കുകയാണ്. പ്രവാചകനെ അനുസരിക്കാൻ തയ്യാറായിക്കൊണ്ട് ഈ അവസരം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയാണവർ ചെയ്യേണ്ടത്.

*ബ്ലഹ്*ന്റെയും *ബ്ലഹ്*യുടെയും യാഥാർഥ്യം *ബുർആൻ ബോധനം* സൂറ അന്നിസാഅ് 17-18 സൂക്തങ്ങൾക്കു താഴെ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ■